

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **E.B.**
zastoupená JUDr. Janou Mikulovou, advokátkou
sídlem Hlavní třída 1023/55, 708 00 Ostrava-Poruba

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 4. 2020, o invalidním důchodu

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokátky JUDr. Jany Mikulové se určuje částkou **4 719 Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 8. 4. 2020 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 24. 1. 2020, kterým zamítla žalobkyni žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 10. 1. 2020 žalobkyně není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je i nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 60%.
2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala, že dalším zdravotním problémem, který má, jsou velké bolesti obou kolen. Podle názoru žalobkyně se její zdravotní stav nezlepší, akorát se budou vyskytovat další negativní lékařské nálezy. V doplnění žaloby uvedla ustanovená právní zástupkyně žalobkyně, že žalobkyně má mj. dlouhodobé psychické problémy.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 8. 4. 2020 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Ostravě, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 6. 10. 2020 a žalobkyní doloženými lékařskými zprávami a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla lékařem OSSZ Ostrava ode dne 12. 6. 2018 posouzena jako invalidní ve druhém stupni invalidity. Žalobkyně dne 18. 11. 2019 podala žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Dne 10. 1. 2020 byl posouzen zdravotní stav žalobkyně lékařem OSSZ Ostrava se závěrem, že se u žalobkyně nadále jedná o invaliditu druhého stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., a který stanovil pokles pracovní schopnosti žalobkyně dle kapitoly V, položky 5d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. ve výši 70% a vzhledem k adaptaci na zdravotní postižení podle ust. § 4 odst. 2 citované vyhlášky snížil tuto hodnotu o 10%. Celkově tedy pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 60%. Na základě tohoto posudkového hodnocení přistoupila žalovaná rozhodnutím ze dne 24. 1. 2020 k zamítnutí žádosti žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal její zdravotní stav lékař ČSSZ dne 31. 3. 2020 a podle jeho posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bylo postižení uvedené v kapitole V, položce 5d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 70% a stejně jako lékař OSSZ Ostrava toto hodnocení snížil podle ust. § 4 odst. 2 téže vyhlášky o 10%, tedy na celkových 60%. Následně o těchto námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto

posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. P. a z jejího nálezu ze dne 29. 11. 2019, ze zdravotní dokumentace psychiatrické ambulance MUDr. Š. a z jejích nálezů ze dne 16. 9. 2019 a 25. 6. 2020, z úplné spisové dokumentace OSSZ v Ostravě, ze spisové dokumentace Krajského soudu v Ostravě včetně žaloby, z nálezu ambulance klinického psychologa Mgr. V. ze dne 16. 4. 2019 a dále z lékařských nálezů: ortopedické ambulance MUDr. W. ze dne 30. 4. 2020, sono břicha MUDr. K. ze dne 21. 4. 2020, všeobecné chirurgické ambulance FN Ostrava MUDr. K. ze dne 28. 8. 2020, EUC klinika laboratoř biochemie a hematologie ze dne 11. 9. 2020, EUC klinika radiodiagnostika ze dne 11. 8. 2020 MUDr. K. a FN Ostrava endokrinologie MUDr. V. ze dne 22. 9. 2020. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 8. 4. 2020 je podle posudkové komise duševní onemocnění – agorafobie s těžkou panickou poruchou, jedná se o chronifikované těžké postižení, které odpovídá kapitole V, položce 5d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na procentuální taxaci 70% a vzhledem k adaptaci na zdravotní postižení podle ust. § 4 odst. 2 citované vyhlášky snížila tuto hodnotu o 10%, celkový pokles pracovní schopnosti tedy činí 60%. K námitkám uvedeným v žalobě posudková komise dodala, že její onemocnění kolenních kloubů artrotického rázu je lehkého funkčního charakteru a nemá vliv na pokles pracovní schopnosti. Její duševní onemocnění – agorafobie s těžkou panickou poruchou je sice charakteru těžkého, avšak je stabilizováno a žalobkyně je na něj adaptována. Zdravotní stav žalobkyně nevede k neschopnosti jejího kontaktu mimo přirozené sociální prostředí, nevede ani k nutnosti poskytování ústavní péče v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 8. 4. 2020 byla nadále invalidní ve druhém stupni invalidity. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 60% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře – psychiatra, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudková komise stanovila u žalobkyně jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu duševní onemocnění – agorafobie s těžkou panickou poruchou, jedná se o chronifikované těžké postižení a pokles pracovní schopnosti stanovila na dané procentuální výši uvedené v kapitole V, položce 5d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., tj. 70% s tím, že s ohledem k adaptaci na zdravotní postižení podle ust. § 4 odst. 2

citované vyhlášky snížila tuto hodnotu o 10%, na celkových 60%. Posudková komise svým posudkem hodnotila zdravotní stav žalobkyně totožně jako lékař OSSZ Ostrava i jako lékař ČSSZ. Závěrem svého posudku PK MPSV ČR přesvědčivě uvedla, proč je žalobkyně na své duševní onemocnění dobře adaptována a proč je její zdravotní stav stabilizován. K dotazu případných doplňujících důkazních návrhů právní zástupkyně žalobkyně uvedla, že navrhuje vypracování „revizního posudku“ (pozn. soudu: pravděpodobně myšlen srovnávací nebo doplňující posudek PK MPSV ČR). Tomuto návrhu však krajský soud nevyhověl, neboť se zřetelem k úplnosti posudku posudkové komise by byl nadbytečný.

7. Jelikož u žalobkyně k datu 8. 4. 2020 šlo nadále druhý stupeň invalidity, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 24. 1. 2020.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobkyně zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).
10. Ustanovené právní zástupkyni žalobkyně byla přiznána odměna za její zastupování v tomto řízení představující odměnu za 3 úkony právní služby po 1 000 Kč a 3 režijní paušály po 300 Kč, tj. celkem 3 900 Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., a s připočtením 21% daně z přidané hodnoty ve výši 819 Kč činí celková odměna 4 719 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 25. února 2021

JUDr. Petr Indráček

samosoudce